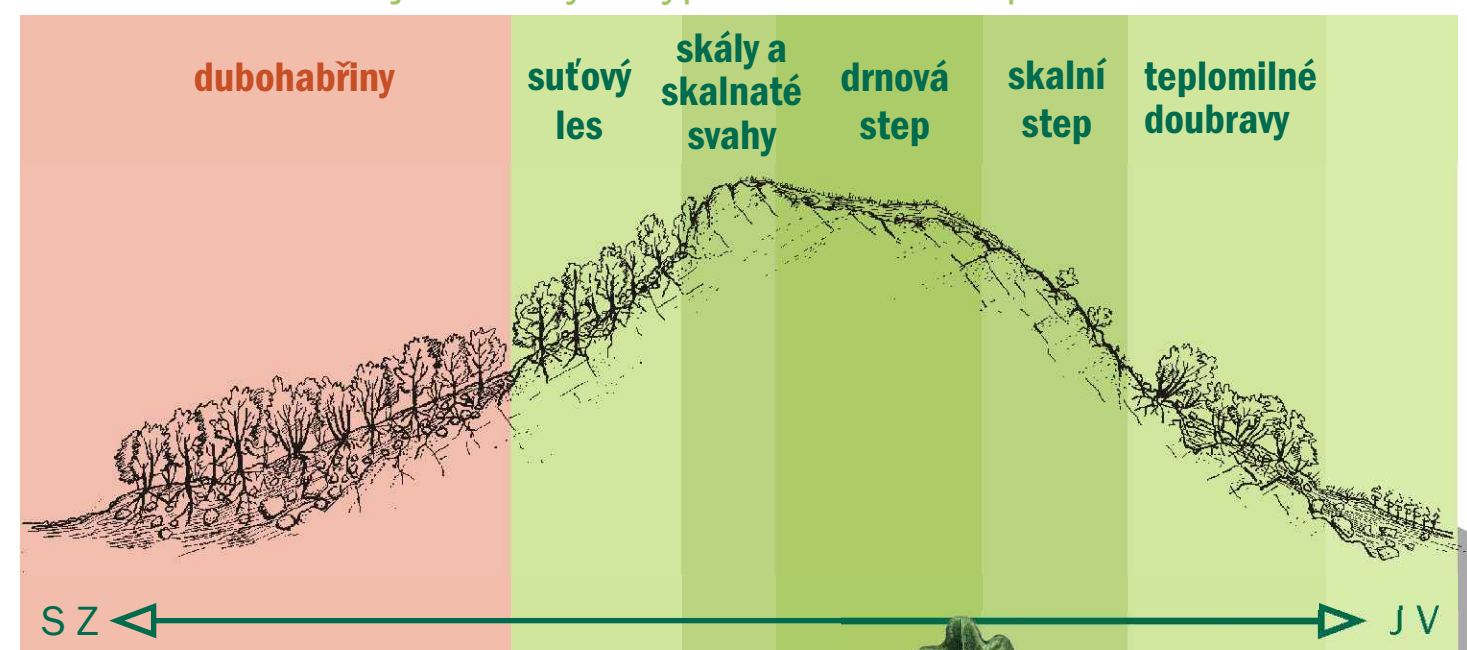

NS Děvín

dubohabřiny severovýchodních svahů

Schéma rozložení jednotlivých typů stanovišť na příčném řezu Děvínem

Dubohabřiny jsou lesní společenstva vázaná na mírné svahy a vodou středně dobře zásobené půdy. Těmi jsou obvykle illimerizované půdy (hnědozemě, luvizemě). Na Pálavě se kromě Děvína vyskytují rozsáhlejší porosty ještě v Milovickém lese. Dubohabřiny jsou běžnými lesními společenstvy nížin až pahorkatin Moravy a části Čech. Na jihovýchodní Moravě najdeme jejich nejteplomilnější variantu.

Podoba a vůbec existence dubohabřin je zároveň podmíněna jejich tisíciletým obhospodařováním. Bez něj by druhové složení vypadalo jinak, lesy by neměly podobu typických hájů s převládajícím habrem, duby a lípami.

Většina dubohabřinových porostů má charakter pařezin¹. Ve **stromovém patře** převládá dub zimní, habr obecný, jasan ztepilý a místy i jeřáb břek. Vtroušena je třešeň ptačí a jilm habrolistý, případně javor klen nebo javor mléč.

Keřové patro je obvykle bohatě vyvinuto. Tvoří je teplomilné keře, hlavně dřín jarní, brslen evropský, ptačí zob obecný a řešetlák počistivý. V minulosti spásala keřové patro oborní zvěř, po zrušení obory a poklesu stavů spárkaté zvěře se situace podstatně zlepšila. Les se opět přiblížil přirozené struktuře.

V **bylinném patře** dubohabřin se vyskytují obvyklé hájové druhy, např. lipnice hajní, srha hajní, svízel vonný, zvonek řepekovitý. Pálavské dubohabřiny, které označujeme jako panonské dubohabřiny, se od podobných lesů Českého masivu liší přítomností teplomilných druhů, např. ostřice Micheliovy, kamejky modronachové a prvosěnky jarní.

¹ Co je pařezina, se dočtete na zastavení číslo 6

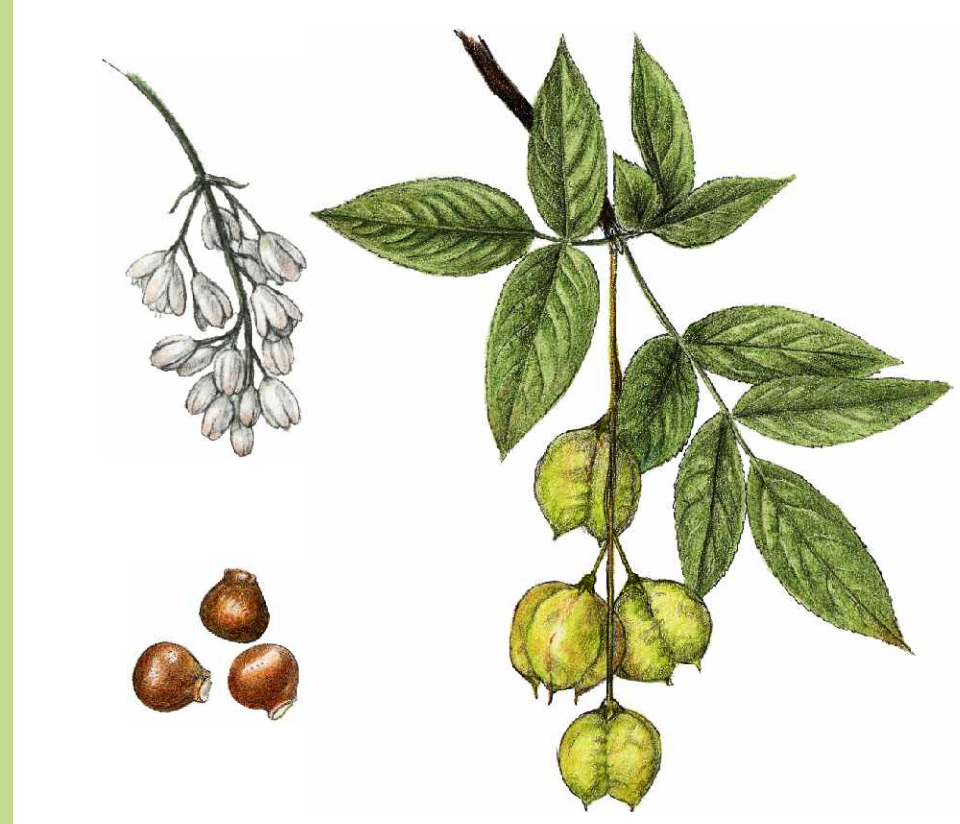
Panonské dubohabřinové háje hostí vysoký počet druhů šplhaviců, kteří zde nacházejí výborné hnízdní i potravní podmínky. Biotop poskytuje útočiště mnoha druhům netopýrů a také bezobratlým, především broukům.

<p>střevlík kožitý (<i>Carabus coriaceus</i>)</p> <p>Tento druh je největším střevlíkem v ČR. Dosahuje velikosti až 40 mm. Jako všichni střevlíci při vyrušení intenzivně zapáchá.</p>	<p>dlask tlustozobý (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>)</p> <p>Dlask je nápadný především svým mohutným zobákem, kterým dokáže rozlousknout i meruňkovou pecku.</p>
<p>datel černý (<i>Dryocopus martius</i>)</p> <p>Největší zástupce řádu šplhaviců u nás. Často se prozradí daleko slyšitelným pronikavým voláním. Jeho staré opuštěné hnízdní dutiny využívá mnoho druhů živočichů včetně netopýrů.</p>	<p>krutihlav obecný (<i>Jynx torquilla</i>)</p> <p>Krutihlav je náš jediný tažný šplhavec. Hlavní součástí jeho potravy tvoří mravenci.</p>
<p>netopýr řasnatý (<i>Myotis nattereri</i>)</p>	<p>netopýr stromový (<i>Nyctalus leisleri</i>)</p>

Rostliny jarního aspektu V časném jaru, dříve než se stromy plně olistí, objeví se v podrostu lesa koberec jarních květů. Rostliny jarního aspektu rychle využívají dostatek světla, aby získaly dostatek energie, dokud listy na stromech nevytvoří stín. Později mohou v lesním podrostu vegetovat už jen stínomilné druhy. Nastřádanou energii uchovávají jarní rostliny v podzemních orgánech – hlízách, oddencích a cibulích.

„Po babičce klokočí a po tmě strach...“, zpíval kdysi Jiří Suchý v divadle Semafor a myslel na růžence, náhrdelníky a jiné ozdoby, které se vyráběly z tvrdých, leskle hnědých semen **klokoče zpeřehého** (*Staphylea pinnata*).

Klokoč je velmi hojný zejména v Soutěsce, a budete-li pozorní, určitě jej uvidíte podél cesty od brány do rezervace u silnice Klentnice – Pavlov směrem ke studánce.